Jørgen M.Snoep

A life of creativity, love & adventure.

Biografie

1963-2022

"A LIFE OF CREATIVITY, LOVE AND... ADVENTURE"

Jurgen Mattheus Snoep (Rotterdam, 20 augustus 1963), is een Nederlands Fotograaf, docent en kunstenaar. Zijn bewogen leven kent een grote verscheidenheid van invloeden, (kunst) stijlen en vooral fotografische perioden. Hij groeide op in Strijen en Pernis, woonde na 1969 officieel in Papendrecht en na 2000 in Ridderkerk. Maar ook veel van zijn creatieve voetstappen staan in Dordrecht, Rotterdam, Berlijn, de Russische stad Kaliningrad en de franse stad Cahors.

Kunstdiciplines

Schilderen, tekenen, schrijven, div. druktechnieken, graffiti, installaties, digitale technieken, (video) films, animatie... maar vooral alle vormen van "photos-grafis". (Analoog tot 2005, na 2003 digitaal)

Opleidingen

Na de middelbare school volgden de **Fotovakschool** in Apeldoorn (1984-1988) en een studie aan het **International College of Photographic Arts** (I.C.P.A.) in Cahors. (1989-1990, Frankrijk) Op latere leeftijd volgde hij opleidingen bij het **Nationaal Archief** in Den Haag (2010-2011) en de **Willem de Kooning Academie** (W.d.K.A.) in Rotterdam. (2014-2015)

Jonge jaren

Sinds zijn vroegste jeugd was hij al aan het tekenen en knutselen. Hij is een echte "beeld-denker" en is van de generatie dat buitenlandse TV-series flink indruk maakten. De Thunder-birds, Batman en Startrek, maar ook de kleurrijke musicals- en klassieke Z/W hollywoodfilms zitten al sinds zijn vierde levensjaar in zijn geheugen. Zijn allereerste kinder-tekeningen waren dan ook "de Batmobile" en de Apollo lancering.

Lego en in de buiten ravotten, maar later ook zijn modelspoorbaan en diorama's maken, waren favoriet. Hij was een dromer, maar ook een sociale, creatieve en ondernemende jongen en ging in zijn gedachten én in zijn dorp al snel "op avontuur". Dat had hij niet van een vreemde, in de gezin's vakanties van de jaren 60 en 70 gingen de auto-expedities toen al richting Tsjechië en Joegoslavië.

De (v)echt-scheiding van zijn ouders op 12 jarige leeftijd (1975) en het daarna wegvallen van zijn biologische moeder Gonda (1940-2005) die hij daarna ook nooit meer heeft gezien, was voor Jurgen en zijn enige broer Igor (1965-2009) een traumatische ervaring.

Zijn grootmoeder "Martha" van vaderskant (1913-1996) nam gelukkig de moederrol over en was tot haar dood zijn onvoorwaardelijke steun en toeverlaat! Ook waren er enkele "taantes" die Jurgen met raad en daad hebben gesteund. Er is daardoor een bijzondere band met vrouwen ontstaan. Het komt ook duidelijk terug in zijn thematiek en werk. In zijn verdere leven is hij wel héél vaak "de man tussen de vrouwen".

Invloeden / Thematiek / Periodes

Het thema „tijdsbeeld” van de jaren 30 t/m 60, door de Zwart/ Wit familiefoto-albums, de "Midcentury" interieurs en de (crisis, oorlog en wederopbouw) verhalen van zijn vader en de sterke band met zijn grootmoeder, komt daarom in veel van zijn fasinatie's en werk terug. Van de familie „Volk” van grootmoeders kant, die teruggaat in Luxemburg en Duitsland, heeft hij zijn artistieke en creatieve genen.

Zijn oom Johannis (1935-2013) was kunstenaar (schilder, beeldhouwer) en schipper. In zijn atelier in Rotterdam keek Jurgen altijd vol verwondering rond en met menige (zeil)tocht in zijn historische Tjalk "De Morgenster" in Zeeland werden zaadjes voor verdere avonturen geplant...

Hij verslond strip- en plaatjesboeken. Was vooral dol op avonturen strips zoals Robbedoes, Buck Danny en Blake en Mortimer. Van "de klare lijn" en de "Atoomstijl", maar ook steviger thema's zoals in de underground avonturen van "Red Rat" en in de post-apocaliptische reeks "Simon van de Rivier". Later werd steevast, naast de lopende abonnementen op meerdere Pro. fotobladen, de "National Geographic" naar huis genomen.

Films uit het "FilmNoir" genre trokken Jurgen's aandacht. Zoals: Double Indemnity (1944), Touch of Evil (1948) en The Third Man (1949). Jørgen gebruikt deze Z/W stijl vaak. Ook "TechNoir" zoals: Metropolis (1927), Alien (1979), Blade Runner en Tron (1982), en later The Matrix (1999). De beeldcomposities in speelfilms in het algemeen en de (verhalende) videoclips uit de jaren 80, hebben hem veel geinspireerd. Jørgen noemt die stijl "Neo-Noir" en zijn (beeld) verhalen zitten absoluut in de schaduwen.

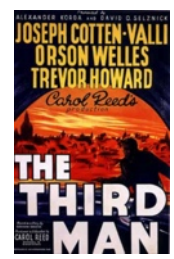

De praktische vaardigheid heeft hij vooral "afgekeken" van zijn vader Mattheus (1936). Die het weer had afgekeken van zijn ooms (Ingenieur/ constructeur/ fijn instrument maker) van de familie Volk. Menig jeugd vriendje was vol ontzag (of stinkend jaloers) als Jurgen's vader weer eens speelgoed of zelfs een (cross) brommer had geknutseld.

Jurgen werkte al vroeg in zijn schoolvakanties in de garage van het Tankauto bedrijf "Schenk" waar zijn vader chef werkplaats was. Jurgen en zijn vader werden daarna al snel het klus-team a-la Ed en Willem Bever, die samen zijn eerste doka, interieurs, 2 complete motorjachten van vader, ontelbare auto's en motorfietsen en zijn eerste atelier samen bouwden. Een band voor het leven. Ook verdere woningen en ateliers, paradijs tuinen, buitenverblijven en interieurs, Jørgen bedenkt, ontwerpt én maakt natuurlijk alles zelf!

Op de middelbare school (1976-1981) was hij géén doorsnee leerling en Jurgen vond dit een vreselijke tijd. Hij keek meer uit het raam dan op het schoolbord. Zijn ontluikende creativiteit werd door zijn (schoolse) omgeving niet (h)erkend, laat staan aangemoedigd en bijna al zijn jeugd/ vroege werk is daardoor verloren gegaan. Een toenmalige tekenleraar kon zelfs niet geloven dat Jurgen al een bepaald niveau had en dacht dat een volwassen iemand zijn werk had gemaakt. Het bracht hem niet in de juiste richting.

Ondanks zijn hoog geteste niveau had hij toen wel moeite om „uit een boek te leren” en daardoor groeide zijn interesse voor de creatieve- en "visuele" vakken, zoals tekenen, handvaardigheid, geografie en vooral... historie, al snel. Ook in talen spreken is hij goed. Maar op de school was een Doka (Donkere Kamer) en Jurgen zette zo zijn eerste schreden in de fotografie.

Zijn diensttijd (1981-1982) leerde hem over discipline en... ein-de-lijk was er het verlangde avontuur. "Krijgsgeschiedenis" komt daardoor vaak in zijn werk en onderwerpen terug. Ook hier was een foto- en doka clubje en van zijn spaarzame wedde kocht hij een spiegelreflex camera en wat later een motorfiets en zo begonnen zijn eerste avonturen en reportages.

Een tijdje wilde hij het nog als beroepsmilitair proberen, maar o.a. door het gebrek aan vrijheid en het laakbare gedrag van zijn maten en superieuren, was die wens toch snel over. Maar... wat nu?

Begin jaren tachtig volgde er als reactie een sterk sociaal-politiek en maatschappelijk bewustzijn. Jurgen ambieerde toen al een "alternatief" leven en de milieu-problematiek en dito organisaties (Waddenzee, het Natuurfonds en "De kleine Aarde") hadden toen zijn volledige aandacht. Hij liep mee in menig demonstratie voor de vrede of het milieu, ging in de polder wilgen knotten en claimde met tuinkers, radijsjes en zelfgemaakte brandnetelgier de achtertuin van het ouderlijk huis.

In de jaren 80 bedacht, tekende en ontwierp hij van alles; zijn kleding, meubels, design-auto's, reklame-campagnes, graffiti, typografie, (schrijft zijn kunstenaars naam daarna met een ø i.p.v. een u) interieurs, complete woningen en gebouwen en zelfs de naam én het interieur van de locale jeugd-honk/ discotheek waar hij actief was. Ondanks dat hij prima kan tekenen en schilderen en na expirimenteren met meerdere kunstdiciplines, kiest hij uiteindelijk toch voor het medium fotografie.

Hij maakte de Lay-out en foto's voor het plaatselijke jeugd-krantje. Ging zeefdrukken op T-shirts. Hij reist 3x naar Oost- en West Berlijn voor fotoreportages en zet er graffiti op de Berlijnse Muur. Hij deed mee aan ontwerp wedstrijden.

Schreef artikelen voor bladen over fotografie. Over oude vergroters, de "vergeten" fotografie uitvinder "Fox Talbot" en over "Studio Harcourt" in Parijs. Het is een van zijn beste eigenschappen: veelzijdigheid in combinatie met het leveren van een onvermoeibare stroom van ideeën...

Het was een tijd met véél vriendinnen en even zoveel portretten en model-foto's. Jørgen zelf stond ook menigmaal model. Het thema "podium" (Nederlandse Popscene- en Jeugdcultuur 1983-1988) had in die tijd zijn onbevangen interesse. Sinds 1984 werkte hij voor verschillende werkgevers als "publieks-fotograaf" in de studio en/of maakte honderden huwelijks- en bedrijfsreportages. Fotografeerde een korte periode voor de krant en later voetbalteams in het weekend. De schoorsteen moest nu eenmaal roken.

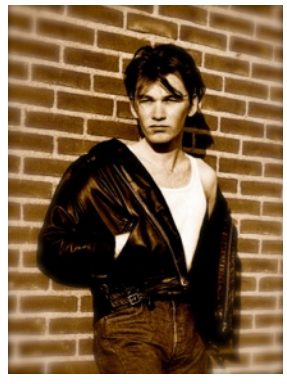

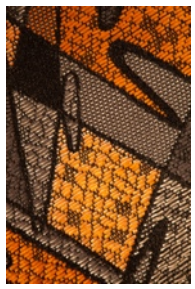

Hij volgde een studie tot Vak-Fotograaf die zeer theoretisch was, maar hem later geen windeieren heeft gelegd. Van 1990/ 2006 was hij als Doka- en Fotografie docent bij meerdere instellingen werkzaam en heeft duizenden cursisten kunnen inspireren. Hij expirimenteerde veel en in die tijd ontstond ook zijn "verveelkunst". Lijnen en vormen die in elkaar overlopen met gezichten en figuurtjes, ooit geinspireerd door een bijzondere stropdas en een grafitti-werk in het Britse magazine"The Face". Deze kunst groeide later uit tot zijn bekende "Faces" kunstwerken met herkenbaar kleurenpalet en zijn vele kunst- en educatie projecten in de openbare ruimte.

Na het overspel van zijn jeugdliefde in 1988 (het zal nog 10 jaar duren voor hij uiteindelijk een vaste relatie kan aangaan) en een aantal "dwang-banen met dito bazen" gelooft hij niet meer in een conventioneel bestaan en kiest hij voor (artistieke) zelfstandigheid en... het avontuur!

Hij vertrekt mede daarom in september 1989 met zijn “Batkadett” naar Frankrijk. Doet een vervolg studie aan het College of "Photographic Arts" en overwintert daarvoor enkele maanden in de franse stad Cahors in "de Lot" streek. Daar leerde hij tot in het kleinste detail over fotografisch portretteren en straat fotografie, maar vooral alles over "licht" en communiceren d.m.v."beeld". Jør is na dit avontuur financieel platzak, maar kan bij de directeur v/d school er als fotografisch assistent (en met zijn hollandse werk-mentaliteit) gaan werken, om er weer bovenop te komen.

Natuur en milieu hadden altijd al zijn aandacht, maar na enkele avontuurlijke tochten door de Pyreneën is daar ook zijn voorliefde voor „ruige natuur” ontstaan, wat vaak in zijn reis-reportages terugkomt. Na zijn studie- woon- en werkperiode in Cahors (1989-1994) en een twee-jarige knipperlicht relatie met een lokale Franciase, is zijn favoriete land Frankrijk en noemt hij dit zelf: „de beste jaren van mijn leven”. Het geheel heeft hem sterk beïnvloed en hij is er nog vaak teruggekeerd.

Tijdens Sail Amsterdam in 1990 maakt Jørgen kennis met de zeekadet “Slava” (Vitislav Tarasov) op het Russische opleidingsschip de "Kruzenstern". In mei 1991, vlak nadat het voor buitenlanders mogelijk word om dit "geheime deel" van het oostblok te bezoeken, rijdt Jørgen in zijn Batkadett, 6000 km om Slava in Kaliningrad (Het voormalige Oost-Pruisische Köningsberg) te bezoeken. Daardoor maakt hij, met een combinatie van jeugdige onbezonnenheid, geluk, doorzettingsvermogen en een (bleek achteraf) verkeerd visum van de Russ. Ambassade, (eerste Nederlander met eigen auto) de reis van zijn leven. „Поездка в Калининград - Reis naar Kaliningrad” (Berlijn, Polen, Wit-Rusland, Litouwen, USSR) wordt een spannend avontuur zonder weerga, die uitmond in een grote foto-tentoonstelling die hij meerdere malen exposeert.

Jørgen Snoep doet verslag over barre reis naar Sovjet-Unie

'Ze hadden daar sinds 45 jaar geen Hollander meer gesignaleerd'

Duits grondgebied

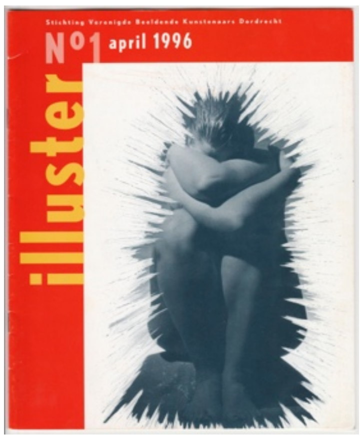

In 1993 wordt hij toegelaten tot de kunstenaars vereniging V.B.K.D. in Dordrecht en kan zijn creatieve "onrust" eindelijk zijn definitieve weg vinden. Hij is later ook de huisfotograaf voor deze kunstenaars vereniging en maakt er tientallen kunstenaars portretten. Er volgen vele, vele exposities in de galerie wereld. Door de verkoop van zijn "Z/W naakten en Erotic Art" waar hij door zijn bijzondere "Noir" lichtvoering vergeleken word met een beeldhouwer, volgt uiteindelijk de artistieke erkenning.

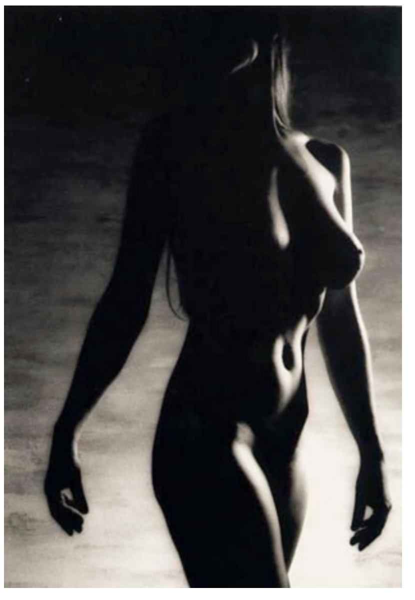

Maar de scheidslijn tussen artistiek naakt, erotiek en porno, bevind zich in de geest van de beschouwer en zijn beelden roepen (zowel bij hetero als homo) soms heftige reacties of bepaalde verwachtingen op. Vrouwen (én mannen) eisen soms veeeel meer van hem, dan alleen maar poseren. Emotionele relaties gevolgd door situaties, die veel meer dan alleen zijn creativiteit vragen. Klanten, bureau's en magazines met bijzondere of bizarre eisen. Een "donkere wereld" die Jør na een paar jaar verlaat...

Jørgen's belangrijkste thema tot op de dag van vandaag is namelijk „de mens". In "Portraits" (Jaren 80/90), naakten en erotica in "Neo-Noir" (1990-2003) en zelf-portretten in "Heads" (2007-2014) en "About Men with Beards" (2017-2018). Mensen in bijzondere situaties, verschijningsvormen of relaties, al dan niet in een geografische of historische context.

Hoewel hij in de jaren 80 al flink aan de weg timmert, komt in de jaren 90 zijn commerciële werk echt op stoom. Met een breed palet aan opdracht-gevers fotografeert hij de meest uiteenlopende onderwerpen en de opdrachten worden steeds groter. Maakt héél veel portretten voor particulieren. Maar ook voor de zakelijke markt, werk van kunstenaars, cultuurinstellingen, muziek-industrie, catalogi, kranten en fotomagazines, (een van zijn leukste klussen is het verslag doen van de zons-verduistering in 1999 in Luxemburg)

Hij werkt voor modellen bureau's, bands en artiesten. Veel in de regio, met af en toe een buitenlandse klus of reportage. Maar ook spannender opdrachten, zoals een testvaart op een sleepboot met ruig weer, klimmen in hoge torens of gebergtes, tollend onder een kraan in een bakje 100 meter boven een bouwterrein en zelfs meevliegen (fotograferen met 4G) in een stuntvliegtuig. Jørgen houd wel van een beetje uitdaging.

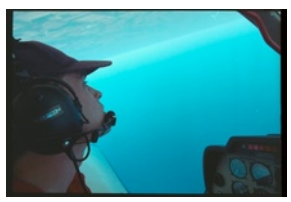

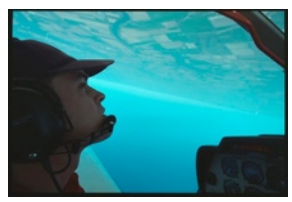

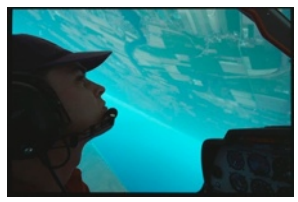

Het thema „vrijheid/ avontuur" is jarenlang ook verbeeld in zijn reismaat "De Batkadett" (1989-1994). Een Opel Kadett City uit 1978 die hij slechts tot 2007 heeft kunnen bewaren en in veel van zijn avonturen en kunstuitingen terug komt.
In 1998 volgt er dan toch een definitieve verbintenis (drie maal is scheepsrecht) die in 2000 resulteert in de geboorte van een dochter. De fotografische avonturen en commerciële activiteiten werden nu minder spectaculair en hij richtte zich door zijn gezin situatie meer op het lesgeven met kinderen.

In 2004 begint hij aan een nieuwe "rol". Beheerder en "kunstopvoeder" bij de Kunstuitleen van Papendrecht. Een taak waarin hij zich volledig kon geven, al zijn organisatie en management talenten maximaal kon benutten en van deze locale Kunstuitleen een ongekend succes maakte. Hij bedacht op eigen initiatief vele "les en kunst projecten" (2004-2007) Zoals: “Digi-taal”, “Ikii”, “Dwaallicht”, “Mode”, “Nacht van de Kunstuitleen”, “(Strip) Verhaal van de Kunstuitleen”, “Schrik-beeld” en “Beeld-taal” die meermaals flinke locale reuring veroorzaakten. Met behulp van provinciale subsidie kon hij als "spin in het web" en verbinder heel wat kunstenaars door opdrachten kansen bieden en het locale onderwijs van alle gezinten erbij betrekken. Van 2001 tot 2006 was hij ook nog correspondent voor de lokale krant "Het Zuiden." Een dynamische periode!

Vanaf 2004 tot 2022 is Jor's adventure-mobiel een VW T4(ever) Transporter uit 1996, die hij voor de zomermaanden ombouwde tot bescheiden camper. Soms ging zijn hond "Maat" mee. Jørgen heeft zodoende in héél Europa avonturen beleefd en er veel reportages gemaakt van eerder genoemde interesses en onderwerpen. Maar na 18 jaar en 350.000 km is de bus dan toch ”op”...

Vanaf 2008 is hij al verbonden aan de "Brede school" van Ridderkerk, waar hij voor de onder- en buitenschoolse lessen les geeft in meerdere kunstdiciplines. Graffiti, stopmotion films maken, fotografie, tekenen, schilderen en kalligrafie, maar ook thechniek lessen, zoals werken met elektrische apparaten en houtbewerking. Voor de jeugd kunstroute "Kiem" was hij een van de aanjagers. Voor de Reijerschool in Slikkerveer realiseerde hij de meest bijzondere projecten en kunstwerken.

Ook maakt hij sinds zijn vroegste jeugd "verzamelingen", van objecten of bepaalde gebruiksvoorwerpen, maar sinds 1979 ook van zijn gedragen kleding. (Fashion Evolution) Eind 2010 presenteerde hij zijn (voorlopig) Magnum Opus: "Time-Line" waarin hij, behalve een overzicht van zijn kunst-projecten en foto-perioden tot dan toe, een 35 meter lange en emotioneel gedurfde "Time-Line" balk van zijn bewogen werk- én prive-leven toonde. Iets wat hij nog dagelijks voortzet.

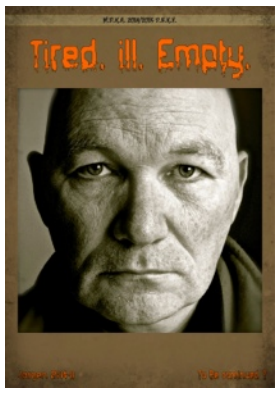

Maar met succes kwam ook... afgunst. Achter de schermen werd anders beschikt. Diep was het emotionele gat waarin hij viel, toen "zijn" Kunstuitleen in 2014 in het kader van ondoordachte en botte bezuinigingen, door de locale politiek werd gesloten en de collectie per opbod verkocht. Ook een lang gekoesterde studie aan de Willem de Kooning Academie moest hij door externe factoren staken.

Na een moeilijke en zeer emotionele periode wist hij zich te herpakken. Hij keerde terug naar zijn roots, werkt sinds 2015 als fotograaf voor het Dordrechts Museum en ging weer op avontuur. Doet opdrachten voor de gemeente Dordrecht en verschillende kunst, cultuur en natuur-educatie instellingen. Ook het lesgeven met kinderen en portretten en reportages maken gaan onverminderd door. De stripboeken, TV series en films uit zijn jeugd blijven een inspiratiebron voor verrassend werk.

In 2017 is zijn baard "meterslang" en inspireerd hem tot het fotoproject: "About Men with Beards". 111 portretten van (historische) figuren met baarden waarvoor hijzelf model staat. De foto's verschijnen op het web (Facebook) en later in een lijvig boek.

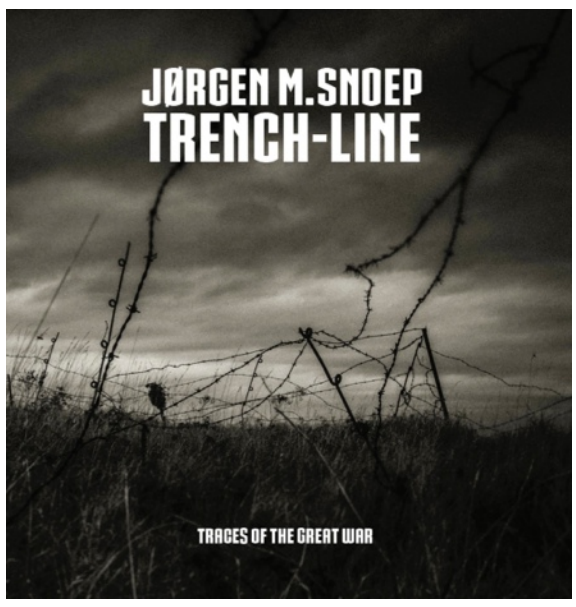

Zijn laatste projecten waren reportages en stevige Coffee-Table Books" over "cultuur-historische lijnen" en "Traces of War" binnen Europa, waarvoor hij met zijn "T4" enkele weken per jaar op pad ging. Zoals: "Sous Terre" (2016) over de Atlantik-Wall in Normandie, "Trench-line" (2017) over de loopgraven van de eerste Wereld-oorlog in België en Frankrijk, "Charbon/ Kohle" (2018) over het industriele steenkool erfgoed in Noord-Europa en over de "Innergrenze" (2019), het voormalige "ijzeren gordijn" tussen West- en Oost Duitsland.

Maar de corona periode gooit roet in het eten.

Jørgen, die zijn hele leven nog nooit echt iets qua ziekte of gebrek heeft gemankeerd, wordt al in maart 2020 getroffen door het "Covid 19 Virus." Door het oog van de naald en na maanden thuis lijkt hij weer opgeknapt en gaat snel weer aan het werk, maar de effecten van het virus, het z.g.n."Long-Covid" sluimeren door. In het voorjaar van 2021 is het definitief mis. Het word ook wel een vermoeidheids ziekte genoemd en heeft invloed op veel lichaams-functies. Het is een tijd van véél slapen, maar ook ... bezinning.

Zijn altijd positieve levenshouding en energie hebben een enorme dreun gekregen. Dit keer werkt hij misschien wel aan het belangrijkste project van zijn leven. Zijn gezondheid. Inmiddels zijn er voor Long Covid patienten speciale Fysio/Ergo therapieën ontwikkeld waar hij gelukkig gebruik van kan maken. Tergend langzaam, maar stap voor stap komt zijn energie terug en kan hij zichzelf weer langer belasten. Het is de zoveelste "zwarte periode" waarvan hij weet dat hij ook dit te boven zal komen!

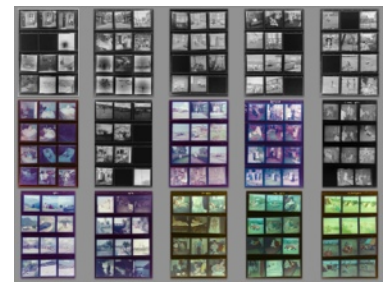

Terugkijkend op zijn veelzijdigheid, creativiteit en reis-avonturen begint het thema "Time-line" of "levenslijn" steeds meer de rode draad in zijn werk te vormen. Jørgen houd vanaf 1984 al zijn belevenissen al bij in "logboeken"en heeft een imposant beeld-archief, waar hij (ook voor derden) regelmatig uit put.

Vandaag de dag heeft het digitale voor hem nog maar weinig geheimen. Jørgen werkt daardoor als fotograaf nu eerder als een digitale (portret)schilder. Het stelt hem in staat om zijn vele interesses, vaardigheden, creativiteit en invloeden te combineren om zijn “Art-time-line” te vervolmaken.

Wat maakt, dat wat hij maakt, tot hem maakt?
Met de combinatie van zijn logboeken en fotoarchief, maakt hij nu met terugwerkende kracht (online) boeken, waarin hij zoveel mogelijk "visueel" wil vertellen over zijn bewogen leven, ontmoetingen en gebeurtenissen. Zo worden zijn eerdere reportages en belevenissen ook toegankelijk voor een (nog) breder publiek. Zal dit levens-project ooit eindigen als zijn "Gesamtkunstwerk"? Het maakt hem reeds 3.5 decennia tot een uiterst veelzijdig fotograaf, vakgedreven docent en interessant kunstenaar.

"Gesamtkunstwerk: 1. Creatief kunstwerk waarin geprobeerd is vele kunstvormen, inclusief de beeldendekunst, kunstnijverheid en uitvoerende kunst samen te voegen tot één geheel. 2. Een ideaal samenspel vanalle kunsten van een kunstenaar. 3. Kunstwerk waarin verschillende kunstdisciplines samenkomen.